

สารบัญ

บทบรรณาธิการ

หน้า 1

ดัชนีชี้วัดความเชื่อมั่นทางความมั่นคงของประเทศ

หน้า 1

ผลการแลกเปลี่ยนทางวิชาการด้านยุทธศาสตร์ระหว่าง ศศย.สพท. และ CICIR ที่น่าสนใจที่กองทัพไทยและรัฐบาลไม่ควรมองข้าม

หน้า 2

สหรัฐฯ กับการจัดการสงครามไซเบอร์

หน้า 4

International Symposium on Security and Cooperation in the Asia-Pacific Region

หน้า 6

สรุปผลการสนทนาปัญหายุทธศาสตร์ 5/56 เรื่อง “นโยบายความมั่นคงในระดับชาติที่มีผลกระทบต่อการบริหารจัดการชายแดน”

หน้า 7

SSC POLL

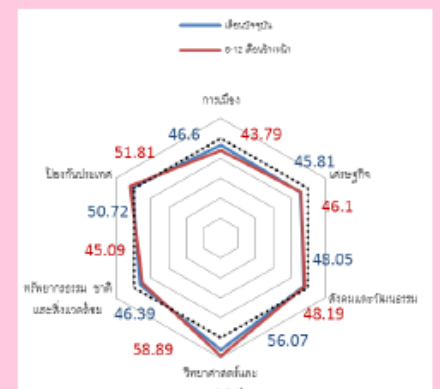
หน้า 8

Life is a big canvas and you should throw all the paint you can on it.

....D.Kaye....

SSC Strategic Update ฉบับเดือน ส.ค.56 บรรจุไปด้วยเนื้อหาและสาระของประเด็นสำคัญทางยุทธศาสตร์ ได้แก่ ผลการแลกเปลี่ยนทางวิชาการด้านยุทธศาสตร์ ระหว่าง ศศย.สพท. และ CICIR ที่น่าสนใจที่กองทัพไทยและรัฐบาลไม่ควรมองข้าม ตามด้วยบทความสำคัญทางความมั่นคงเรื่อง สหรัฐฯ กับการจัดการสงครามไซเบอร์ และบทความ International Symposium on Security and Cooperation in the Asia-Pacific Region ตามด้วยสรุปผลการสนทนาปัญหายุทธศาสตร์ 5/56 เรื่อง “นโยบายความมั่นคงในระดับชาติที่มีผลกระทบต่อการบริหารจัดการชายแดน” สำหรับ SSC POLL ฉบับนี้เป็นการสำรวจเกี่ยวกับปัญหาการรับจำนำข้าวของรัฐบาลที่มีการเรียกร้องให้มีการทบทวนหลักเกณฑ์ต่างๆ เพื่อกลับไปใช้ราคาเดิม ที่ตันละ 15,000 บาท ซึ่งส่งผลกระทบต่อเสถียรภาพของรัฐบาลและความเชื่อมั่นต่อคุณภาพข้าวไทยในตลาดค้าโลก ผู้ตอบแบบสำรวจคิดว่า ปัจจัยที่ส่งผลให้โครงการการรับจำนำข้าวประสบปัญหามากที่สุด คือ การทุจริตในทุกขั้นตอนของระบบจำนำข้าว ทั้งการขึ้นทะเบียนเกษตรกร โรงสี คลังสินค้า ไปจนถึงการระบายข้าว ร้อยละ 38.15 ...

ดัชนีชี้วัดความเชื่อมั่นทางความมั่นคงของประเทศ (NSCI)

สำหรับผลการสำรวจความคิดเห็นของบุคลากรทางด้านความมั่นคงในรอบนี้ได้ผลความเชื่อมั่นทางความมั่นคงของประเทศ (National Security Confidence Index) เป็นระดับดัชนีที่ลดลง - 4.08 จุด จากเดิม 53.02 จุด เมื่อเดือนก่อนหน้ามาเป็น 48.93 จุดในเดือนปัจจุบัน ซึ่งถือเป็นระดับการเปลี่ยนแปลงในระดับที่แย่มาก โดยดัชนีแต่ละด้านของอนาคต 6 - 12 เดือนข้างหน้าเทียบกับเดือนปัจจุบัน ดัชนีลดลงสองด้าน คือ ด้านการเมืองและด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม...

ผลการแลกเปลี่ยนทางวิชาการด้านยุทธศาสตร์ ระหว่าง ศศย.สปท. และ CICIR สปจ.

พลตรี ดร.ไชยอนันต์ จันทร์กานารักษ์
ผู้อำนวยการศูนย์ศึกษายุทธศาสตร์ สถาบันวิชาการป้องกันประเทศ

ศศย.สปท. ได้เดินทางไปแลกเปลี่ยนมุมมองทางวิชาการกับ counterpart ที่เป็นเครือข่ายทางวิชาการกับหน่วยงาน CICIR (China Institutes of Contemporary International Relations) สปจ. ในช่วงวันที่ 1 - 7 ก.ค.56 ที่เป็นหน่วยงานพลเรือนด้านคลังสมองระดับสูงที่ขึ้นตรงต่อรัฐบาลจีน มีหน้าที่ศึกษา ติดตาม ประมวลผล วิเคราะห์บทบาทนโยบาย ยุทธศาสตร์ของแต่ละประเทศในภูมิภาค โดยเฉพาะประเทศที่มีผลกระทบต่อผลประโยชน์แห่งชาติของจีน เพื่อกำหนดนโยบาย-ยุทธศาสตร์ให้กับรัฐบาล ทั้งเชิงรุกและเชิงรับ บนพื้นฐานทางด้านวิชาการ ที่ผ่านกระบวนการศึกษาและวิเคราะห์อย่างเป็นระบบ รวมทั้งเป็นหน่วยที่เชื่อมโยงความรู้ด้านความมั่นคง กับหน่วยงานด้านคลังสมองอื่นทั้งภาครัฐและเอกชน ทั้งในและนอกประเทศ มีนักวิจัยประจำมากกว่า 200 คน และรับผิดชอบแต่ละประเทศครอบคลุมทั่วโลก โดยคณะ ศศย.ฯ ได้เข้าพบและแลกเปลี่ยนทางวิชาการกับคณะของคุณ Yang Mingjie รองประธาน CICIR ซึ่ง ศศย.ฯ ได้สรุปประเด็นที่น่าสนใจ และมุมมองที่ สปจ. อยากรู้นในเชิงลึกดังนี้

๒ ประเด็นของประเทศไทย คำถามแรกที่ CICIR อยากรู้อาคือความคิดเห็นต่อวิวัฒนาการในอนาคตของเรื่องการเมืองภายในประเทศไทย ซึ่งหลายปีที่ผ่านมา โดยเฉพาะฝ่ายทหารได้ถูกจำกัดบทบาทมากขึ้นในเรื่องเกี่ยวกับการเมือง ขณะเดียวกันการต่อสู้ระหว่างกลุ่มต่างๆ ที่ไม่ลงรอยกัน ก็เป็นไปอย่างระมัดระวังมากขึ้น สถานการณ์ทางการเมืองของไทยปัจจุบันมีความมั่นคงมากขึ้น แต่ในอนาคตการเดินทางเรื่องการพัฒนาการเมืองไทยจะเป็นอย่างไร ที่จะทำให้มีความมั่นคง

มากขึ้นกว่าปัจจุบัน และมีความเห็นอย่างไรเกี่ยวกับการต่อสู้กันของภาคประชาชนในอนาคต โดยเฉพาะเรื่องปัญหาการค้าข้าวและการส่งออกข้าว ซึ่งเป็นปัญหาที่ได้รับการติเตียนจากสาธารณชน ไทยมีความคาดหวังให้จีนเข้าไปช่วยเหลืออะไรได้บ้างในเรื่องของการพัฒนาทางเศรษฐกิจ โดยเฉพาะโครงการรถไฟความเร็วสูงที่เป็นการร่วมมือกันระหว่างไทย-จีน เรื่องนี้เป็นความหวังสำหรับวิถีทางใหม่ของความร่วมมือกันระหว่างไทย-จีน อีกทั้งปัญหาหมู่เกาะทะเลจีนใต้ซึ่งเป็นเรื่องที่มีความสำคัญอย่างต่อเนื่อง ซึ่งไทยควรทำอย่างไรในบทบาทของตัวเองที่มี เพื่อที่จะให้จีนและอาเซียนสามารถเดินทางต่อไปได้

๓ ประเด็นความสัมพันธ์ไทย-จีน ที่จีนต้องการทราบมาตรการหรือวิธีการเสริมความสัมพันธ์ของทั้งสองประเทศ ในหลายมิติที่ไม่ใช่เฉพาะด้านการทหาร เช่น การปรับภาพลักษณ์ของชาวจีนในสายตาของคนไทย การเพิ่มการแลกเปลี่ยนด้านวัฒนธรรมของทั้งสองประเทศ อิทธิพลของสหรัฐฯ ตามนโยบาย Rebalancing ของสหรัฐฯ ในการแผ่อิทธิพลสู่เอเชีย

๔ ประเด็นทางทหาร โดยเฉพาะต่อข้าวลือเกี่ยวกับการกลับมา ขอดังฐานทัพของสหรัฐฯ ในประเทศไทยจะเกิดขึ้นหรือไม่เป็นเรื่องที่จีนห่วงใยเป็นอย่างมาก การใช้สนามบินอยู่ตะเภา การจัดซื้ออาวุธหรือยุทธโธปกรณ์ทางทหารจากสหรัฐฯ ความสัมพันธ์ระหว่างสหรัฐฯ - ไทย ปัจจุบันเป็นอย่างไร สุดท้ายสู่การสร้างความสัมพันธ์เชิงลึกทางความร่วมมือทางทหารของทั้งสองประเทศ ทั้งการฝึกและศึกษาทางทหาร

๕ ประเด็น ASEAN จีนให้ความสนใจต่อจุดแข็งของอาเซียน โดยเฉพาะเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างอาเซียน-จีนอย่างมาก ซึ่งในสายตาของจีนมองว่า หากมีการมองเปรียบเทียบกันระหว่างอาเซียน-สหรัฐฯ อาเซียน - แอฟริกา อาเซียน-สหภาพยุโรป หรืออาเซียน-ประเทศอื่นๆ ทำไม่ความสัมพันธ์ระหว่างอาเซียน-จีน จึงดูเหมือนเป็นไปในด้านลบมากกว่า โดยเฉพาะประเทศฟิลิปปินส์ ที่จีนมองว่ามีความก้าวร้าวมากที่สุดประเด็นปัญหาทะเลจีนใต้ และปัญหาในการจัดทำ COC ของ ASEAN ซึ่งปัจจุบันยังไม่คืบหน้า

...ต่อจากหน้า 2...

๖. และประเด็นบทบาทของไทย ที่ไทยในฐานะเป็นผู้ประสานงาน-ศูนย์กลางในบทบาทของการเชื่อมโยงในหลายเรื่อง จีนจึงมองมาที่ไทยและมีความเชื่อมั่นในไทยอย่างมาก ที่จะเป็นผู้เชื่อมอาเซียน สหรัฐฯ กับจีน โดยเฉพาะปัญหาในทะเลจีนใต้ ดังนั้นไทยมีความคิดเห็นอย่างไร และในฐานะที่ไทยเป็น HUB ของอาเซียนในเรื่อง ASEAN Connectivity ควรมีการเร่งดำเนินการอย่างไร

ประเด็นทั้งหมดนี้ทางจีนมีการเตรียมมาอย่างดี เห็นได้จากผู้เข้าร่วมประชุมเป็นผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านที่จีนใช้วิธีการแบ่งงานแบบ Area Base และดูในทุกทุกมิติของงานนั้นๆ เป็นผู้ตั้งคำถามและแสดงความคิดเห็นแลกเปลี่ยนกันซึ่ง ศสย.สปท. ได้ให้ข้อคิดทางวิชาการดังนี้

การพัฒนาการเมืองในประเทศไทยปัจจุบัน เป็นวิวัฒนาการของระบบการปกครองแบบประชาธิปไตยแบบไทย มีสถานการณ์ที่ดีขึ้นกว่าในอดีตที่ผ่านมา และรัฐบาลปัจจุบันเองก็ได้แสดงบทบาทเป็นอย่างดี ถึงแม้ว่าสถานการณ์ด้านการเมืองของไทยยังมีปัญหาในเรื่องความคิดเห็นของกลุ่มคนหลากหลายกลุ่มก็ตาม ก็ถือเป็นหนึ่งในพัฒนาการด้านการเมืองในสังคมที่มีการปกครองแบบประชาธิปไตย ส่วนปัญหาที่มาจากนโยบายรัฐบาล รัฐบาลก็กำลังแก้ปัญหา

กลไกการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างไทย - จีน ในการขับเคลื่อนการเป็นหุ้นส่วนทางยุทธศาสตร์ ไทย-จีน จึงควรสร้าง “ความไว้วางใจ” ระหว่างกันให้มากขึ้น ไทยตั้งอยู่ในจุดภูมิรัฐศาสตร์ที่ดีจึงเป็นประตูเชื่อมโยงจีนกับอาเซียนทั้งหมด ซึ่งเป็นตลาดการค้าและการลงทุนของจีนขนาดใหญ่ จีนจึงต้องการให้ไทยเป็นจุดเชื่อมสู่อาเซียน ประชาชนถือเป็นพลังขับเคลื่อนความสัมพันธ์ที่สำคัญยิ่งต่อความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ ควรส่งเสริมการแลกเปลี่ยนการเรียนรู้ระหว่างประชาชนและเยาวชน ในด้านการศึกษาและวัฒนธรรม เพื่อสร้างความเข้าใจระหว่างกันต่อไป ความร่วมมือไทย-จีนในการพัฒนารถไฟความเร็วสูง พลังงานหมุนเวียน และการบริหารจัดการน้ำ ในระดับรัฐบาลมีการหารือในเชิงยุทธศาสตร์อย่างใกล้ชิด โดยอาศัยความเป็นมิตรของไทยและจีน

ประเด็นความสัมพันธ์ไทยกับสหรัฐฯ ทั้งสองประเทศเป็นพันธมิตรทางทหารอย่างยาวนาน และมีการจัดทำบันทึกข้อตกลงความร่วมมือ (MOU) หลายฉบับ และมีความครอบคลุมแทบทุกด้าน ส่วนบันทึกข้อตกลงความร่วมมือระหว่างไทยกับจีน ณ ปัจจุบันพบว่า มีการลงนามร่วมกันน้อยมาก ไทยคิดว่าจีนน่าจะให้การสนับสนุนการทำบันทึกความร่วมมือระหว่างกันให้มากขึ้น การขอใช้สนามบินอู่ตะเภาเป็นเรื่องของความสัมพันธ์ทางทหารที่ไทยและสหรัฐฯ ได้มีการจัดทำบันทึกข้อตกลงความร่วมมือทางการทหารมาเป็นระยะเวลายาวนาน เช่น มีการฝึกร่วมทางทหาร มีการให้ทุนการศึกษา ฯลฯ ทางไทยไม่ต้องการให้จีนมีความกังวลในเรื่องนี้มากนัก ปัจจุบันไทยไม่ได้มีการจัดซื้ออาวุธหรือยุทธโธปกรณ์ทางทหาร

เฉพาะจากสหรัฐฯเท่านั้น ยังจัดซื้อจากประเทศอื่นๆ ด้วย เช่น สวีเดน หรือประเทศในยุโรป หรือแม้กระทั่งจากจีนเองก็มี

บทบาทของไทยต่อปัญหาข้อพิพาทในทะเลจีนใต้ อาเซียนได้มีการพูดถึงในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับความมั่นคงของภูมิภาคฯ โดยปฏิบัติตามหลักการพื้นฐานของอาเซียนที่ไม่แทรกแซงการเมืองภายในของประเทศสมาชิก มีการตั้งคณะกรรมการร่วมหลายฝ่าย (multilateral) จากทุกประเทศที่อ้างสิทธิและประเทศสมาชิกในภูมิภาค เพื่อแสวงหาความร่วมมือในการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรในพื้นที่ทับซ้อน โดยเป็นการเจรจาแบบพหุภาคีตามกรอบความร่วมมือพัฒนาร่วมกัน (Joint development) ส่วนไทยในฐานะสมาชิกอาเซียนและ “ผู้ประสานงานระหว่างอาเซียนกับจีน” จำเป็นต้องรักษาพื้นที่สมดุล (Balancing Space) ระหว่างประเทศมหาอำนาจทั้งสองอย่างจีนและสหรัฐฯ บนหลักความโปร่งใส และเป็นธรรมกับทุกฝ่าย โดยไทยจะไม่ก้าวล้ำผลประโยชน์แห่งชาติ และมองผลประโยชน์แห่งภูมิภาค (Regional Interest) ร่วมกัน และไทยจะพยายามประสานให้เกิดผลประโยชน์ร่วมกันกับทุกประเทศ บนพื้นฐานของการแก้ปัญหาโดยสันติวิธี

มีข้อห่วงใยที่ ศสย.ฯ ได้เสนอคือสถาปัตยกรรมด้านความมั่นคงของภูมิภาค (Security Architecture) ที่อาจเกิดปัญหาในอนาคต เกิดการแข่งขันสะสมอาวุธในภูมิภาค จึงตั้งประเด็นคำถามว่า สถานการณ์ปัจจุบันเป็นการแข่งขันสะสมอาวุธ (Arms Race)” หรือเป็นแค่ “การสะสมอาวุธ (Arms Build-up) โดยได้นำเสนอภาพสถาปัตยกรรมความมั่นคงในภูมิภาค ที่ประกอบด้วยกลไก 3 ส่วนคือ

1. Security Culture, (Balance of Power, National Policy, Regional Policy, Bilateral and Multilateral Relationship ฯ)
2. Security Organization (กองทัพ, อำนาจกำลังรบ, อำนาจทางเศรษฐกิจ, Geopolitic ฯ)
3. Security Mechanism (ARF/ EAS/ ADMM) โดยเฉพาะบทบาทของจีนและสหรัฐฯ ที่มีส่วนสำคัญในเรื่องนี้

จีนมองว่า สถานการณ์ดังกล่าวไม่น่ากังวลใจ และมีความเห็นว่าจะเป็นการสะสมอาวุธตามปกติ และได้กล่าวขอบคุณไทยที่ให้ความร่วมมือกับจีนด้วยดีตลอดมา และจีนเองก็ทราบว่า ไทยมีความพยายามที่จะรักษาความสัมพันธ์อันดีระหว่างไทยกับจีน และเชื่อมโยงความสัมพันธ์อาเซียนกับจีนมาโดยตลอด ในฐานะประเทศผู้ประสานงานความขัดแย้งระหว่างอาเซียนกับจีน

ประเด็นทั้งหมดนี้เป็นเพียงประเด็นที่สามารถแลกเปลี่ยนกันได้ในช่วงเวลาที่จำกัดเท่านั้น ที่แสดงถึงมุมมองของจีนต่อไทย และจีนมองอยู่บนพื้นฐานของผลประโยชน์แห่งชาติจีน เช่นกันจุดยืนของไทยก็ต้องอยู่บนพื้นฐานของผลประโยชน์แห่งชาติไทยเช่นกัน และไทยต้องใช้วิกฤติของสถานการณ์ปัจจุบันเปลี่ยนเป็นโอกาสให้กับไทยอย่าละทิ้งแม้เพียงแค่ประเด็นเล็กๆ ประเด็นเดียว...C&S

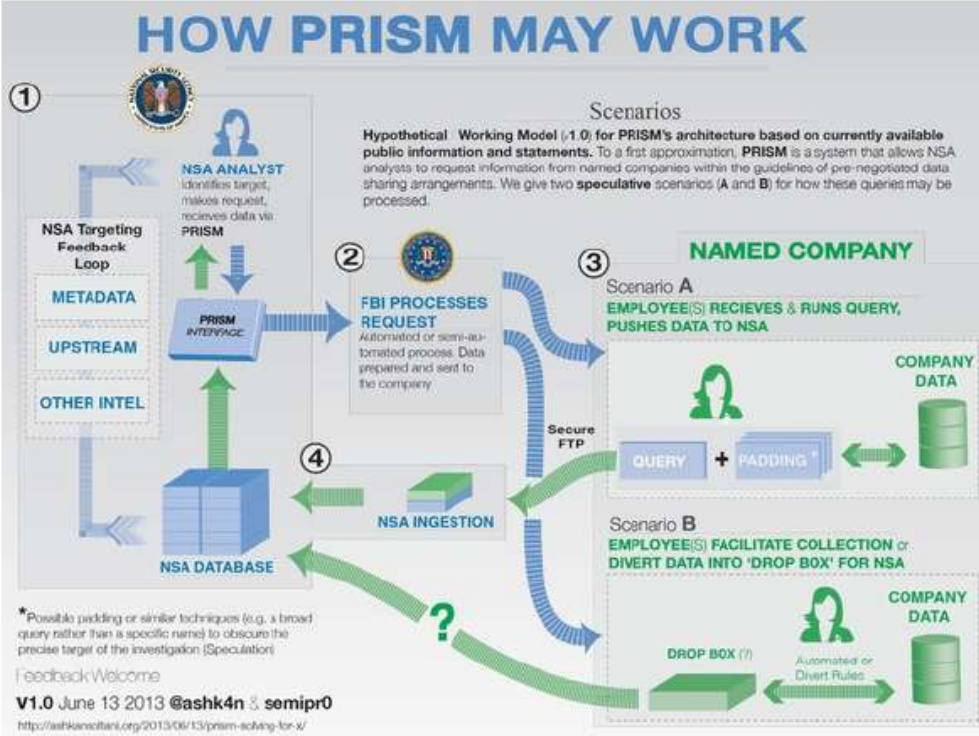
“สหรัฐฯ” กับการจัดการสงครามไซเบอร์

“รัฐบาลของชาติใดก็ตาม ย่อมต้องเป็นผู้รับผิดชอบ เมื่อเกิดมีการโจมตีทางไซเบอร์จากภายในเขตพรมแดนของพวกเขา ในฐานะที่เป็นส่วนหนึ่งของผลประโยชน์ของเรา”

สำนักงานความมั่นคงแห่งชาติ (U.S. National Security Agency: NSA) ของสหรัฐฯ ได้ชื่อว่าเป็นองค์กรลับที่สุดในบรรดาหน่วยงานด้านการข่าวแบบปิดลับของสหรัฐฯ และเป็นสำนักงานด้านข่าวกรองที่ใหญ่ที่สุดในโลก มีปฏิบัติการที่มีขนาดใหญ่โตที่เก็บรวบรวมข้อมูลข่าวสารจากบริษัทอินเทอร์เน็ตชั้นนำของโลก ซึ่งปฏิบัติการดังกล่าวมีชื่อว่า โปรแกรม “ปริซึม” (PRISM) เป็นกลไกที่ทำให้รัฐบาลสหรัฐฯ เข้าถึงข้อมูลของเว็บไซต์บริษัทต่างๆ โดยเปิดทางให้หน่วยข่าวกรองสหรัฐฯ สามารถเจาะดูทั้งอีเมล การใช้เว็บสืบค้น การแชตทางออนไลน์ รูปภาพ และการรับ-ส่งวิดีโอ การจัดเก็บข้อมูลส่วนบุคคลที่เรียกว่า PRISM นี้ เป็นโครงการที่ต้องขออนุมัติจากผู้พิพากษาและรัฐบาลกลางตามกฎหมายการสอดแนมต่างประเทศ (Foreign Intelligence Surveillance Act: FISA) วิธีการก็คือการให้อำนาจเจ้าหน้าที่สหรัฐฯ (ฝ่ายข่าวกรอง) สามารถเข้าสู่ฐานปฏิบัติงานของบริษัทอินเทอร์เน็ต 9 แห่งในสหรัฐฯ อาทิ กูเกิล (Google) ไมโครซอฟท์ (Microsoft) ยาฮู (Yahoo) เฟซบุ๊ก (Facebook) เอไอแอล (AOL) แอปเปิล

(Apple) หรือ พัลทอล์ก (Paltalk) เมื่อเข้าไปแล้วก็สามารถจัดเก็บข้อมูลของบุคคลได้จากทั่วโลก โครงการนี้ใช้มาตั้งแต่ปี 2006 ในสมัยประธานาธิบดีจอร์จ บุช เพื่อต่อต้านการก่อการร้ายหลังเกิดเหตุการณ์ 9/11 ซึ่งประธานาธิบดีบารัค โอบามา ก็สนับสนุนการใช้โปรแกรม “ปริซึม” ด้วยเช่นกัน โปรแกรมนี้จะอำนวยความสะดวกให้แก่การเสาะหาข้อมูลข่าวสารด้านข่าวกรองต่างประเทศที่เราต้องการ โดยเป็นเป้าหมายต่างประเทศที่เกี่ยวข้องซึ่งตั้งอยู่นอกสหรัฐฯ การปฏิบัติการนี้อยู่ภายใต้การกำกับตรวจสอบของศาลยุติธรรม รัฐบาลยุติการติดตามข่าวกรองต่างประเทศ (FISA) ของสหรัฐฯ ประธานาธิบดีสหรัฐฯ มีอำนาจที่จะกำหนดเป้าหมายเพื่อเข้าสอดแนมการติดต่อสื่อสารในต่างประเทศโดยไม่ต้องขอคำสั่งศาลเสียก่อนเป็นระยะเวลา 1 ปี

“โปรแกรม ปริซึม” แสดงให้เห็นว่า แม้กระทั่งข้อมูลดิจิทัลที่ไหลจากยุโรปไปสู่อเอเชีย หรือจากภูมิภาคแปซิฟิกไปยังอเมริกาใต้จำเป็นต้องไหลผ่าน “เซิร์ฟเวอร์” ในสหรัฐฯ ทั้งนี้ NSA ยังติดตั้ง “เสาอากาศพลังสูง” ไว้ในหลายต่อหลายประเทศเพื่อทำหน้าที่ดักจับและจัดเก็บข้อมูลจากการสนทนาทางโทรศัพท์เคลื่อนที่ โดยเฉพาะทางตอนเหนือของมลรัฐยูทาห์ของสหรัฐฯ มี “เกรตชอลด์ เลก” ศูนย์สอดแนมที่ตั้งอยู่ใกล้กับ

แคมป์ วิลเลียมส์ ฐานทางทหารของกองทัพบก ซึ่งเนื้อที่ส่วนใหญ่ถูกใช้ไปเพื่อติดตั้ง “ซูเปอร์คอมพิวเตอร์” ที่มีความเร็วระดับ “ซูเปอร์ฟาสต์” และมีกองทหารรักษาดินแดนที่เรียกว่า “กองพลน้อยที่ 300” รับผิดชอบงานข่าวกรองทางทหารและมีกำลังพลที่เชี่ยวชาญภาษาต่างๆ ทั่วโลกมากถึง 1,600 ภาษา

...ต่อจากหน้า 4...

โปรแกรมปริซึมช่วยให้งานรักษาความปลอดภัยแห่งชาติเข้าถึงระบบของ Google Facebook และอินเทอร์เน็ตอื่นๆ ซึ่งช่วยให้เจ้าหน้าที่ติดตามความเคลื่อนไหวของบุคคลและการติดต่อเมื่อเวลาผ่านไปได้ ในกรณีการก่อการร้าย จารกรรม หรือการแพร่กระจายนิวเคลียร์ โครงการนี้ช่วยสกัดกั้นแผนการก่อการร้ายไม่ให้เกิดขึ้นได้หลายสิบเหตุการณ์ เช่น แผนการของกลุ่มติดอาวุธมุสลิมที่มีแผนจะวางระเบิดโจมตีระบบรถไฟใต้ดินในนครนิวยอร์กของสหรัฐฯ ในปี 2552 และแผนการลอบวางระเบิดโจมตีตลาดหุ้นนิวยอร์กของสหรัฐฯ ปัจจุบัน NSA พยายามที่จะทำให้โครงการนี้มีความโปร่งใส ทั้งนี้ การทำงานจะขึ้นอยู่กับความตระหนักถึงความปลอดภัยระหว่างสิทธิส่วนบุคคลกับความมั่นคงแห่งชาติ

ปัจจุบันระบบสาธารณูปโภคและโครงสร้างพื้นฐานของสหรัฐฯ เช่น ระบบไฟฟ้า ระบบการควบคุมการบินและจราจร ระบบกำจัดขยะและของเสีย โครงข่ายโทรคมนาคม ไปจนถึงโรงไฟฟ้านิวเคลียร์ ถูกควบคุมโดยระบบคอมพิวเตอร์ทั้งหมด และอาจตกเป็นเป้าหมายของศัตรูหรือคนที่ไม่หวังดีต่อสหรัฐฯ โดยใช้วิธีการโจมตีทางอิเล็กทรอนิกส์ เช่น การแฮ็ก หรือปล่อยไวรัส-เวิร์มโจมตีจากระบบเหล่านั้นใช้งานไม่ได้ ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจและความมั่นคงของประเทศ ก่อนหน้านั้นสหรัฐฯ เคยออกมาเตือนว่าสหรัฐฯ อาจพบกับการโจมตีไซเบอร์ครั้งใหญ่โดยไม่รู้ตัวที่เรียกว่า Cyber Pearl Harbor หรือการโจมตีเครือข่ายคอมพิวเตอร์สหรัฐฯ ในลักษณะปูพรมแบบเดียวกับการโจมตีฐานทัพเรือสหรัฐฯ ที่อ่าวเพิร์ล ฮาร์เบอร์ ในช่วงสงครามโลกครั้งที่ 2 ซึ่งจะส่งผลร้ายแรงต่อระบบไฟฟ้า การคมนาคมขนส่ง และเครือข่ายธุรกิจการเงินทั่วสหรัฐฯ

สำหรับการตอบโต้ สหรัฐฯ จะเน้นการป้องกันที่เรียกว่า การป้องกันเชิงรุก (active defense) เช่น การปล่อยเวิร์ม Stuxnet ทำลายระบบข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่มีเครือข่ายเกี่ยวพันกับโรงไฟฟ้านิวเคลียร์อิหร่านและการโจมตีระบบไซเบอร์ของจีน เนื่องจากเห็นว่าเป็นการกระทำเพื่อก่อสงครามบนโลกไซเบอร์และมีความผิดเทียบเท่าการใช้กำลังทางทหาร กระทรวงกลาโหมสหรัฐฯ กล่าวว่า หากการโจมตีในโลกไซเบอร์นำไปสู่การล้มตาย ความเสียหาย การทำลายหรือสร้างความแตกแยกในระดับสูง และเป็นสาเหตุของการโจมตีทางทหารตามรูปแบบ สหรัฐฯ จะพิจารณาเพื่อ

“ใช้กำลัง”
เนื่องจากภัย
ความมั่นคง
จากระบบ
เครือข่าย
เป็นปัญหา
ระดับชาติ
ของสหรัฐฯ

Exclusive

และกำลังกลายเป็นความขัดแย้งระดับโลก ทั้งนี้ สหรัฐฯ มีนโยบายสกัดกั้นอุปกรณ์เครือข่ายของบริษัทจากจีน อาทิ Huawei และ ZTE ด้วยเหตุผลว่า กลัวจีนวาง “ประตูลับ” (backdoor) เข้าไปล้วงข้อมูลจากหน่วยงานของสหรัฐฯ ที่ใช้งานอุปกรณ์เครือข่ายยี่ห้อเหล่านี้ และอินเดียเป็นประเทศล่าสุดที่ออกมาตรการป้องกันภัยจากอุปกรณ์เครือข่ายยี่ห้อต่างประเทศ โดยกระทรวงโทรคมนาคมของอินเดียประกาศตั้งแล็บทดสอบคุณภาพด้านความปลอดภัยของอุปกรณ์เครือข่ายทั้งจากประเทศจีน สหรัฐอเมริกา และยุโรป และออกกฎระเบียบห้ามไม่ให้ใช้อุปกรณ์เครือข่ายของจีนในโครงการโยกย้ายนำแสงระดับชาติแต่ให้ใช้ระบบเครือข่ายของผู้ผลิตภายในประเทศแทน

**หมายเหตุ:

โปรแกรม “ปริซึม” (PRISM) ถูกเปิดเผยครั้งแรกในหนังสือพิมพ์ The Guardian โดย นายเอ็ดเวิร์ด สโนว์เดน (Edward Snowden) อดีตลูกจ้างสำนักงานความมั่นคงแห่งชาติ (National Security Agency: NSA) ของสหรัฐฯ (ปัจจุบัน นายเอ็ดเวิร์ด สโนว์เดน ได้ขอลี้ภัยในรัสเซีย)

ซึ่งหลังจากรายงานของ The Guardian ได้ถูกเผยแพร่ ผู้อำนวยการสำนักงานข่าวกรองแห่งชาติ (Director of National Intelligence – DNI) นายเจมส์ แคลปเปอร์ (James R. Clapper) ได้ส่งจดหมายตอบปฏิเสธว่า ที่จริงรัฐบาลไม่สามารถเข้าถึง server ของบริษัทสื่อสารเหล่านั้นได้โดยตรง แต่รัฐบาลจะต้องขออนุญาตจากศาลลับที่เรียกว่า The secret Foreign Intelligence Surveillance Court เสียก่อน จึงจะสามารถขอข้อมูลจากบริษัทเหล่านั้นได้

ต่อมาเจ้าหน้าที่ NSA เพิ่งชี้แจงต่อคณะกรรมการข่าวกรองของสภาผู้แทนราษฎร โดยกล่าวว่าหลังจากเหตุการณ์ 9/11 โครงการปริซึมได้ช่วยยับยั้งแผนก่อการร้ายถึง 50 ครั้ง ซึ่งเป็นเหตุผลเกี่ยวกับความมั่นคงของชาติ...๑๒

International Symposium on Security and Cooperation in the Asia

ตามที่ พ.อ.ดร.นครินทร์ วงศ์สุวรรณ ผอ.กศย.ศสย.สพท. ได้เข้าร่วมการประชุมนานาชาติ เรื่อง ความมั่นคงและความร่วมมือในภูมิภาคเอเชีย-แปซิฟิก (International Symposium Security and Cooperation in the Asia-Pacific Region) ณ กรุงปักกิ่ง สาธารณรัฐประชาชนจีน ที่จัดขึ้นระหว่างวันที่ 19 –20 มิ.ย.56 โดย China Institute for International Strategic Studies (CISS) โดยมีผู้เข้าร่วมประชุมกว่า 20 ประเทศ อาทิ ออสเตรเลีย เบลเยียม แคนาดา ชิลี ฝรั่งเศส อิตาลี อินเดีย ไทย และเยเมน เป็นต้น ซึ่งมีประเด็นสำคัญที่ฝ่ายไทยได้นำเสนอ รวมทั้งประเด็นซึ่งที่ประชุมให้ความสนใจ สรุปได้ดังนี้

ความเปลี่ยนแปลงของระบบโลกและความมั่นคง: จากการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี และ social network ทำให้โลกเกิดความเชื่อมโยงและมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างกันมากขึ้น อีกทั้งปัจจุบันภาคประชาสังคมและภาคเอกชนได้เข้ามามีบทบาทเกี่ยวข้องกับงานด้านความมั่นคงมากขึ้น ดังนั้น การศึกษาด้านความมั่นคงจึงควรมีลักษณะแบบองค์รวมหรือความมั่นคงแบบเบ็ดเสร็จที่ขยายขอบเขตคำจำกัดความของความมั่นคงออกไป

การสร้างความร่วมมือในภูมิภาคเอเชีย-แปซิฟิก: จะต้องสร้างเครื่องมือ (means) และวิธีการ (ways) เพื่อธำรงไว้ซึ่งสันติสุขและเสถียรภาพในภูมิภาค โดยคำนึงถึงผลประโยชน์ร่วมกันของภูมิภาคเป็นหลัก ซึ่งสามารถดำเนินการผ่านกิจกรรมต่างๆ ที่จะสร้างความร่วมมือและความไว้วางใจระหว่างประเทศ อาทิ การแลกเปลี่ยนข้อมูลความรู้และประสบการณ์ การฝึกซ้อม (joint exercise) การขยายความร่วมมือระหว่างกันในด้านต่างๆ โดยมีกรอบความร่วมมือสำคัญ ได้แก่ ARF และ ADMM รวมทั้งกรอบความร่วมมือด้านเศรษฐกิจ อาทิ APEC และ CER เป็นต้น

อาเซียนกับศูนย์กลางทางเศรษฐกิจ : เศรษฐกิจของอาเซียนมีการขยายทางการค้ามากขึ้น และจะเป็นศูนย์กลางด้านเศรษฐกิจของภูมิภาคเอเชีย - แปซิฟิกในอนาคต จึงเป็นที่สนใจของประเทศมหาอำนาจทั้งนี้ ประเทศต่างๆ ควรเน้นสร้างความร่วมมือเชิงสร้างสรรค์ผ่านความร่วมมือด้านเศรษฐกิจ การศึกษาและวัฒนธรรม รวมทั้งต้องใช้กฎกติกาและกฎหมายระหว่างประเทศ มาเป็นกลไกในการรักษาความสงบและเสถียรภาพในภูมิภาค อาทิ Declaration on the Conduct of Parties in the South China Sea : DOC

นโยบายการหวนคืนเอเชียของสหรัฐอเมริกา : ประเทศจีนให้ความสำคัญกับนโยบายการหวนคืนเอเชียของสหรัฐอเมริกา (U.S.-Rebalancing Power in Asia Pacific) ซึ่งเป็นยุทธศาสตร์หลัก (Grand Strategy) ของสหรัฐฯ ที่ให้ความสำคัญด้านความร่วมมือทางการค้า และการสร้างความเป็นหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจกับประเทศต่างๆ ในภูมิภาคเอเชีย-แปซิฟิก โดยเฉพาะอย่างยิ่งประเทศในอาเซียน ผ่านกลไกการเจรจาความตกลงหุ้นส่วนยุทธศาสตร์เศรษฐกิจเอเชีย-แปซิฟิก (Trans Pacific Partnership: TPP) ซึ่งสหรัฐฯ มีนโยบายใน 3 ประเด็นหลัก ได้แก่ การรักษาความมั่นคงทางทะเล (Maritime Security) การลดการ

แพร่กระจายของอาวุธนิวเคลียร์ และอาวุธชีวและเคมี (Non-Proliferation) และการบรรเทาสาธารณภัยและการช่วยเหลือด้านมนุษยธรรม (Disaster Response and Humanitarian Assistance) รวมทั้งมีการปรับย้ายกำลังทางทหารเข้ามาในพื้นที่ภูมิภาคเอเชีย-แปซิฟิกเพิ่มมากขึ้น

ข้อพิพาทในทะเลจีนใต้ : 4 ประเทศสมาชิกอาเซียน ได้แก่ มาเลเซีย บรูไน ฟิลิปปินส์ และเวียดนาม ได้อ้างสิทธิเหนือพื้นที่บริเวณทะเลจีนใต้ ซึ่งยังเป็นประเด็นที่ไม่ได้ข้อยุติ โดยจีนกังวลถึงการเข้ามาแทรกแซงของสหรัฐฯ อย่างไรก็ตาม จีนและประเทศอ้างสิทธิ์จะยึดปฏิกัญญาว่าด้วยแนวปฏิบัติในทะเลจีนใต้ (Declaration on the Conduct of Parties in the South China Sea) เพื่อป้องกันการเผชิญหน้ากันอย่างรุนแรง และเพื่อสร้างความไว้วางใจ รวมทั้งจะมีการหารือเรื่องการจัดทำ Code of Conduct หรือ COC อย่างเป็นทางการต่อไป

บทบาทของไทย : ประเทศไทย แม้ไม่ได้มีข้อพิพาทโดยตรงในน่านน้ำทะเลจีนใต้ แต่ในฐานะสมาชิกอาเซียนและ “ผู้ประสานงานระหว่างอาเซียนกับจีน” ควรระมัดระวังการเสนอความคิดเห็น หรือดำเนินการใดๆ ที่จะต้องเป็นไปอย่างโปร่งใสและเป็นธรรมกับทุกฝ่าย เพื่อให้เกิดความไว้วางใจ (Mutual Trust) พร้อมกับการถ่วงดุลอำนาจ (Balancing of Power) ของประเทศมหาอำนาจ

ที่ประชุมให้ความสนใจในประเด็น Cyber Security: ในอนาคตอันใกล้ที่เป็นยุคแห่งข้อมูลข่าวสารซึ่งมีความรวดเร็ว โดยระยะทาง (time) และเวลา (space) ถูกเชื่อมโยงกัน (convergent) อย่างกลมกลืนมากขึ้น ดังนั้น การแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารระหว่างกันของหน่วยงานต่างๆ จะมีความสำคัญมากขึ้น

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมจากการประชุมฯ ในอนาคตอันใกล้กลไกด้านการป้องกันประเทศและความมั่นคง จำเป็นต้องมีการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารระหว่างหน่วยงานต่างๆ ระหว่างประเทศในภูมิภาค (sharing intelligence information) และให้ความสำคัญกับการสร้างองค์ความรู้โดยประเทศต่างๆ ในภูมิภาคเอเชีย-แปซิฟิก ควรให้ความร่วมมือกันอย่างใกล้ชิด ให้ความสำคัญในการแบ่งปันจัดสรรผลประโยชน์ร่วมกันของภูมิภาค อาทิ การต่อต้านการก่อการร้าย การบริหารจัดการภัยพิบัติ การขยายความร่วมมือระหว่างอาเซียนและประเทศในภูมิภาคเอเชีย-แปซิฟิก นอกจากนี้ ไทยและจีนควรมีการสร้างองค์ความรู้ร่วมกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านการศึกษา ซึ่งประเทศจีนสามารถเป็นตัวหลักสำคัญด้านการแลกเปลี่ยนการศึกษาในระดับต่างๆ อาทิ ในระดับกองทัพ เช่น วิทยาลัยเสนาธิการทหาร วิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร เป็นต้น...

๐๒

สรุปผลการสนทนาปัญหายุทธศาสตร์ 5/56 เรื่อง “นโยบายความมั่นคงในระดับชาติที่มีผลกระทบต่อการบริหารจัดการชายแดน”

การเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในปี พ.ศ.2558 มีประเด็นที่จะต้องคำนึงถึงร่วมกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การบริหารจัดการชายแดน ทั้งนี้ ในขณะที่ภัยคุกคามรูปแบบเดิมยังคงอยู่ ประกอบกับการเกิดขึ้นของภัยคุกคามรูปแบบใหม่ อาทิ ปัญหายาเสพติด แรงงานเถื่อน และการค้ามนุษย์ รวมถึงปัญหาจากภัยพิบัติต่างๆ ที่มีลักษณะข้ามเส้นพรมแดน ซึ่งกองกำลังป้องกันชายแดนทั้งของไทยและประเทศเพื่อนบ้านจะต้องเผชิญร่วมกันในอนาคตอันใกล้ ศศย.สพท. ในฐานะหน่วยงานด้านความมั่นคงและด้านการศึกษาของกองทัพ จึงได้จัดการสนทนาปัญหายุทธศาสตร์ ครั้งที่ 5/56 เรื่อง “นโยบายความมั่นคงในระดับชาติที่มีผลกระทบต่อการบริหารจัดการชายแดน” เมื่อวันพฤหัสบดีที่ 13 มิ.ย.56 เวลา 1330 – 1530 ณ ห้องประชุม ศศย.สพท. โดยมี พล.ต.ไชยอนันต์ จันทคณานุรักษ์ ผอ.ศศย.สพท. เป็นประธาน โดยมีวิทยากรผู้ทรงคุณวุฒิจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องร่วมแลกเปลี่ยนข้อคิดเห็น โดยพบว่า

๑. แนวทางบริหารจัดการชายแดนแบบดั้งเดิม นั้น ไม่เพียงพอที่จะรองรับสถานการณ์อย่างแท้จริง การนำไปสู่การปฏิบัติยังไม่มีระเบียบ คำสั่งหรือกฎหมายรองรับ รวมทั้งไม่มีการระบุหน่วยงานหลักที่รับผิดชอบ ขาดการสนับสนุนด้านเทคโนโลยีที่ทันสมัย เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติยังไม่มีความพร้อม นอกจากนี้ การพัฒนาของประเทศไทยและประเทศเพื่อนบ้านมีความแตกต่างด้านกฎหมาย จึงเกิดช่องว่างทำให้เกิดการลักลอบทำความผิดได้ ซึ่งในเขตจังหวัดชายแดนที่สุ่มเสี่ยงควรมีกฎหมายหรือระเบียบเฉพาะ อีกทั้งการนำยุทธศาสตร์ในระดับชาติหรือแผนนโยบายมาแปลงไปสู่การปฏิบัติของหน่วยงานมีความซ้ำซ้อนกัน ขาดรายละเอียดของโครงการ งบประมาณ

๒. นโยบายระดับชาติยังให้ความสำคัญในการพัฒนาด้านเศรษฐกิจมากกว่า อาทิ การเร่งรัดให้มีการเปิดด่านมากขึ้น แต่ยังคงมาตรการด้านความมั่นคงเพื่อป้องกันการลักลอบกระทำผิดอื่นๆ โดยควรเพิ่มองค์ความรู้ที่เกี่ยวกับประเทศเพื่อนบ้านและมิติทางด้านสังคมวัฒนธรรมให้มากขึ้น รวมทั้งใช้นโยบายที่ทันสมัยและมีการประเมินผลการดำเนินงานอย่างสม่ำเสมอ นอกจากนี้ ยุทธศาสตร์ของกระทรวงกลาโหม ควรตั้งเป้าหมายเพื่อกำหนดกรอบการดำเนินงานที่แบ่งออกเป็นช่วงเวลา และให้ความสำคัญต่อการพัฒนาและเสริมสร้างความมั่นคงชายแดนไทยกับประเทศเพื่อนบ้านเพื่อให้เกิดความไว้วางใจ ซึ่งก่อให้เกิดการพัฒนาอย่างมั่นคงและยั่งยืน

๓. ในระดับยุทธวิธี ยังไม่มีแนวทางปฏิบัติที่ชัดเจน ขาดงบประมาณและอุปกรณ์ที่ทันสมัย กองกำลังในพื้นที่มีการกิจหลากหลาย และสภาพปัญหาในแต่ละพื้นที่มีความแตกต่างกัน ซึ่งจะต้องใช้หลายหน่วยงานเข้ามาประสานความร่วมมือกัน โดยการถอนกำลังทหารออกนอกพื้นที่ชายแดนและให้ใช้ตำรวจตระเวนชายแดน (ตชด.) เข้ามาแทนที่จำเป็นต้องศึกษาสภาพปัญหาในแต่ละพื้นที่

ปัจจุบัน สำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติ (สมช.) ได้ยกร่างยุทธศาสตร์การพัฒนาเพื่อเสริมความมั่นคงของชาติ พ.ศ. 2556 – 2560 เพื่อรองรับกับสถานการณ์ปัจจุบันและอนาคตในการบริหารจัดการชายแดนต่อการก้าวเข้าสู่การเป็นประชาคมอาเซียน ปี พ.ศ.2558 โดยยุทธศาสตร์ฯ จะเน้นบทบาทในการพัฒนาและให้ความสำคัญกับความมั่นคงแบบองค์รวม และมุ่งเน้นแผนการจัดระบบป้องกันเพื่อจัดระเบียบพื้นที่ชายแดน ให้ครอบคลุมพื้นที่ทางบกและทางทะเลที่สอดคล้องกับแผนป้องกันประเทศ รวมทั้งมีการพัฒนาหมู่บ้านเสี่ยงภัยตามแนวชายแดนเพื่อให้เป็นหมู่บ้านอาสาพัฒนาและป้องกันตนเอง (อพป.) ซึ่งเป็นการฝึกอบรมกำลังประชาชนเพื่อฝึกกำลังร่วมกับการใช้กองทัพในการป้องกันประเทศ โดยต้องสร้างความรู้สึกเป็นเจ้าของ (sense of belonging) รวมทั้งความสำนึกด้านความมั่นคง (security mind) ให้แก่ประชาชนอันจะเป็นกำลังสำคัญในอนาคต

อย่างไรก็ตาม ที่ประชุมให้ข้อคิดเห็นเพิ่มเติมในการดำเนินงานด้านความมั่นคงชายแดนเพื่อรองรับการเป็นประชาคมอาเซียน ควรมีกำหนดระยะเวลาให้เกิดความชัดเจน แบ่งออกเป็น 3 ระยะ คือ

(1) การศึกษาสภาพพื้นที่เพื่อวางแผนบริหารจัดการพื้นที่ชายแดนให้เหมาะสม

(2) การจัดกำลังและเคลื่อนย้ายกำลังทหารออกจากชายแดนหรือตั้งกองกำลังเคลื่อนที่เร็ว

(3) การประสานความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านอย่างใกล้ชิด เพื่อลดความแตกต่างในการพัฒนา นอกจากนี้ ควรบูรณาการหน่วยงานบริเวณชายแดนให้เกิดเป็นพื้นที่นำร่อง การจัดโครงสร้างหน่วยงานตามสภาพพื้นที่ อาทิ จุดผ่านแดนถาวรควรมีระบบ one stop service และส่งเสริมความร่วมมือผ่านกลไกต่างๆ อาทิ คณะกรรมการเขตแดนร่วม คณะกรรมการชายแดนส่วนภูมิภาค และคณะกรรมการชายแดนส่วนท้องถิ่น รวมทั้งให้ความสำคัญวัฒนธรรมระดับท้องถิ่น กลุ่มชาติพันธุ์หมู่บ้าน อพป. และหมู่บ้าน ปชต. เพื่อเป็นการสร้างเครือข่ายประชาชนในการเฝ้าระวังป้องกันชายแดน ทั้งนี้ หน่วยงานยุทธศาสตร์ในระดับชาติจะต้องชี้แจงเพื่อสร้างความเข้าใจในเรื่องนโยบาย วิธีปฏิบัติงาน และงบประมาณ เพื่อให้หน่วยงานระดับต่างๆ เพื่อให้มีการดำเนินงานที่สอดคล้องกัน ซึ่งการมีทิศทางที่ชัดเจนในระดับนโยบายหรือในระดับยุทธศาสตร์ของชาติ (Political Direction) ถือได้ว่าเป็นสิ่งที่จำเป็นอย่างยิ่ง ที่นำไปสู่การกำหนดเป้าหมายของยุทธศาสตร์การบริหารจัดการชายแดนระหว่างไทยกับประเทศเพื่อนบ้านอย่างเป็นระบบ และนำไปสู่เป้าหมายในระดับยุทธศาสตร์ ซึ่งจะช่วยให้ไทยดำรงรักษามลประโยชน์ของชาติ (National Interest) ไว้ได้ ในขณะที่ตัวเราก็จะยังคงดำรงรักษาความสัมพันธ์อันดีกับเพื่อนบ้านเอาไว้ได้เช่นกัน ...

ผลการสำรวจ SSC POLL (ส.ค.56)

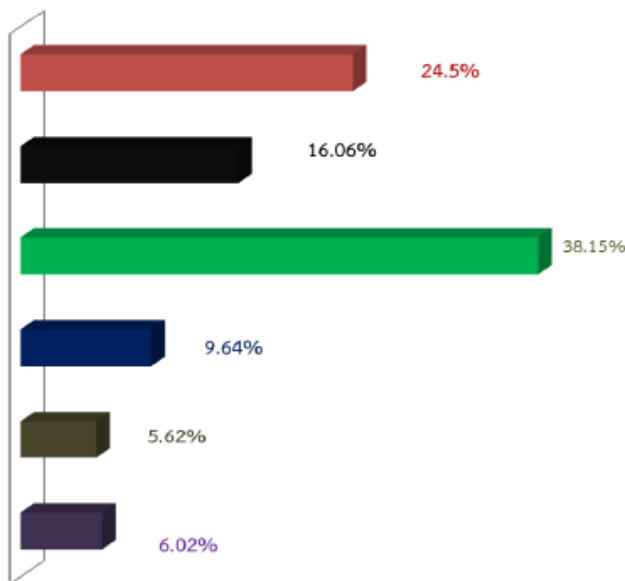

สำหรับ SSC POLL ในเดือน ส.ค.56 นี้ เป็นการสำรวจเกี่ยวกับปัญหาการรับจำนำข้าวของรัฐบาลที่มีการเรียกร้องให้มีการทบทวนหลักเกณฑ์ต่างๆ เพื่อกลับไปใช้ราคาเดิม ที่ตันละ 15,000 บาท ซึ่งส่งผลกระทบต่อเสถียรภาพของรัฐบาลและความเชื่อมั่นต่อคุณภาพข้าวไทยในตลาดค้าโลก ผู้ตอบแบบสำรวจคิดว่า ปัจจัยที่ส่งผลให้โครงการการรับจำนำข้าวประสบปัญหามากที่สุด ดังนี้

1. การทุจริตในทุกขั้นตอนของระบบรับจำนำข้าว ตั้งแต่การขึ้นทะเบียนเกษตรกร โรงสี คลังสินค้า ไปจนถึงการระบายข้าว 38.15 %
2. ความด้อยประสิทธิภาพของการบริหารโครงการรับจำนำข้าว 24.5 %
3. การลักลอบสวมสิทธิ์ข้าวที่นำมาจากประเทศเพื่อนบ้าน 16.06 %
4. การลดราคาการรับจำนำข้าวกับเกษตรกร เป็นการแก้ปัญหาไม่ตรงจุด 9.64 %
5. อื่นๆ อาทิ เป็นผลประโยชน์ของกลุ่มผู้ผูกขาดค้าข้าวมายาวนาน เป็นลักษณะการเมืองแบบประชานิยม เป็นต้น 6.02 %
6. การปลูกข้าวมีต้นทุนสูงชันมากเนื่องจากราคาปุ๋ยที่เพิ่มสูงขึ้น และการประสบกับภัยธรรมชาติ ทำให้ราคาการรับจำนำไม่คุ้มค่ากับการลงทุนที่เสียไป 5.62 % ...

SSC POLL

ปัจจัยที่ผู้ตอบแบบสำรวจคิดว่าส่งผลให้โครงการรับจำนำข้าวประสบปัญหา มากที่สุด

- ความด้อยประสิทธิภาพของการบริหารโครงการรับจำนำข้าว
- การลักลอบสวมสิทธิ์ข้าวที่นำเข้ามาจากประเทศเพื่อนบ้าน
- การทุจริตในทุกขั้นตอนของระบบรับจำนำข้าว
- การลดราคาการรับจำนำข้าวกับเกษตรกร เป็นการแก้ปัญหาไม่ถูกจุด
- การปลูกข้าวมีต้นทุนสูงชันมาก
- อื่นๆ อาทิ เป็นผลประโยชน์ของกลุ่มผู้ผูกขาดค้าข้าวมายาวนาน เป็นต้น

